

31992L0053

10.8.1992

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 225/1

DYREKTYWA RADY NR 92/53/EWG**z dnia 18 czerwca 1992 r.****zmieniająca dyrektywę 70/156/EWG w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do homologacji typu pojazdów silnikowych i ich przyczep**

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 100a,

uwzględniając wniosek Komisji ⁽¹⁾,we współpracy z Parlamentem Europejskim ⁽²⁾,uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje: ważne jest przyjęcie środków mających na celu stopniowe ustanawianie rynku wewnętrznego w okresie do dnia 31 grudnia 1992 r.; rynek wewnętrzny obejmuje obszar bez granic wewnętrznych, w którym zapewniony jest swobodny przepływ towarów, osób, usług i kapitału;

dyrektywa 70/156/EWG ⁽⁴⁾ ustanowiła wspólnotową procedurę homologacji typu dla pojazdów, części i oddzielnych zespołów technicznych wytworzonych w zgodności z wymaganiami określonymi w szczegółowych dyrektywach, jak również pełny wykaz układów, części i oddzielnych zespołów technicznych pojazdów objętych tymi dyrektywami;

w celu ustanowienia i funkcjonowania rynku wewnętrznego Wspólnoty wydaje się właściwe zastąpienie istniejących systemów homologacji typu Państw Członkowskich wspólnotową procedurą homologacji typu;

aby wymieniona procedura homologacji typu mogła osiągnąć swój cel w najbardziej wydajny sposób, wydaje się konieczne uczynienie jej przepisów administracyjnych bardziej precyzyjnymi i wszechstronnymi; oznacza to, między innymi, że

przepisy te umożliwią homologację typu całego pojazdu poprzez połączenie homologacji jego układów, części i zespołów technicznych według życzenia producenta, a w przypadku pojazdów wytworzonych w kilku etapach obejmujących kilku producentów poprzez połączenie homologacji z kilku różnych etapów wykończenia;

pojazd może być zgodny z przepisami niniejszej dyrektywy, niemniej jednak posiadać kilka cech, które w sposób oczywisty stanowią potencjalne ryzyko dla ruchu drogowego; jest zatem pożądane umożliwienie Państw Członkowskim dokonania odmowy homologacji takich typów pojazdów, jak również zakazania sprzedaży i wprowadzenia do użycia oraz odmowy rejestracji tych pojazdów; w odniesieniu do tego ostatniego przypadku zostały ustanowione odpowiednie warunki;

obowiązkowy charakter wspólnotowej procedury homologacji typu stwarza konieczność umożliwienia dokonania wyłączeń i ustanowienia alternatywnych procedur dla pojazdów specjalnego przeznaczenia lub pojazdów wytwarzanych w małych seriach, lub zawierających nowe technologie jeszcze nieobjęte przepisami szczegółowych dyrektyw;

w celu ułatwienia dostępu do rynków państw spoza Wspólnoty wydaje się konieczne umożliwienie, pod pewnymi warunkami, uznania homologacji układu, części i oddzielnego zespołu technicznego, opartych na równoważnych przepisach międzynarodowych i państw trzecich; równoważność takich przepisów ma być ustanowiona poprzez zastosowanie odpowiednich przepisów Traktatu;

⁽¹⁾ Dz.U. C 301 z 21.11.1991, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 67 z 16.3.1992, str. 44, oraz Dz.U. 176 z 13.7.1992.

⁽³⁾ Dz.U. C 79 z 30.3.1992, str. 4.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 42 z 23.2.1970, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 87/403/EWG (Dz.U. L 220 z 8.8.1987, str. 44).

w celu zapewnienia niezbędnej przejrzystości wspólnotowych procedur homologacji typu konieczne jest ustanowienie przepisów, zgodnie z którymi Państwa Członkowskie powiadają się wzajemnie oraz Komisję o swych organach udzielających homologacji i służbach technicznych, jak też o przepisach w sprawie kryteriów jakości, które te ostatnie powinny spełniać;

ponieważ załączniki do niniejszej dyrektywy stanowią całość jedynie w odniesieniu do pojazdów kategorii M₁, dyrektywę stosuje się wyłączenie do homologacji takich pojazdów; wskazane jest, aby w trakcie uzupełniania załączników o przepisy odnoszące się do pojazdów wszystkich pozostałych kategorii Państwa Członkowskie zostały upoważnione do kontynuowania stosowania ich krajowych systemów homologacji w stosunku do takich pojazdów, zgodnie z art. 10 dyrektywy 70/156/EWG;

w celu umożliwienia odpowiedniego przejścia, zarówno z punktu widzenia technicznego, jak i administracyjnego, od obecnego nieobowiązkowego systemu wymagań wspólnotowych do obowiązkowej procedury homologacji typu ustanowionej niniejszą dyrektywą, właściwe jest pozostawienie producentom wyboru między stosowaniem procedury niniejszej dyrektywy i tą, która jest przewidziana w art. 10 dyrektywy 70/156/EWG przez okres trzech lat; homologacje udzielone w zastosowaniu tej ostatniej procedury powinny zachować ważność do dnia 31 grudnia 1997 r.;

celem wyżej wymienionych przepisów przejściowych nie jest umożliwienie Państw Członkowskim dokonywania odstępstw od przepisów szczegółowych dyrektyw, które są oparte na całkowitej harmonizacji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W dyrektywie 70/156/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1) artykuły 1-16 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 1

Zakres

Niniejszą dyrektywę stosuje się do homologacji typu pojazdów silnikowych i ich przyczep wytwarzanych w jednym lub więcej etapach z układów, części i oddzielnych zespołów technicznych, przeznaczonych do stosowania w takich pojazdach i przyczepach.

Nie stosuje się jej do:

- homologacji pojedynczych pojazdów, z wyjątkiem gdy Państwa Członkowskie udzielające takich homologacji uznają ważność homologacji udzielonych na mocy niniejszej dyrektywy, zamiast na mocy odpowiednich wymagań krajowych, układom, częściom i oddzielnym zespołom technicznym lub pojazdom niekompletnym,

- »pojazdów czterokołowych« w rozumieniu art. 1 ust. 3 dyrektywy Rady 92/61/EWG w sprawie homologacji typu dwu- lub trzykołowych pojazdów silnikowych (*).

(* Dz.U. L 225 z 10.8.1992, str. 72.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszej dyrektywy:

- »homologacja typu« oznacza procedurę, według której Państwo Członkowskie zaświadcza, że typ pojazdu, układu, części lub oddzielnego zespołu technicznego spełnia odpowiednie wymagania techniczne niniejszej dyrektywy, zawarte w pełnym wykazie określonym w załączniku IV lub XI,
- »wielostopniowa homologacja« oznacza procedurę, według której jedno lub więcej Państw Członkowskich zaświadcza, że w zależności od stanu kompletacji niekompletny lub skompletowany typ pojazdu spełnia odpowiednie wymagania techniczne niniejszej dyrektywy,
- »pojazd« oznacza każdy pojazd silnikowy przeznaczony do użycia na drodze, kompletny lub niekompletny, posiadający co najmniej cztery koła i osiągający maksymalną prędkość konstrukcyjną przekraczającą 25 km/h, oraz jego przyczepy, z wyłączeniem pojazdów poruszających się po szynach, ciągników rolniczych i leśnych oraz wszelkich maszyn samobieżnych,
- »pojazd podstawowy« oznacza pojazd niekompletny, którego numer identyfikacyjny pozostaje zachowany podczas kolejnych etapów procesu wielostopniowej homologacji typu,
- »pojazd niekompletny« oznacza każdy pojazd, który nadal wymaga skompletowania w przynajmniej jednym dalszym etapie w celu spełnienia odpowiednich wymagań niniejszej dyrektywy,
- »pojazd kompletny« oznacza pojazd będący wynikiem procesu wielostopniowej homologacji typu, który spełnia wszystkie odpowiednie wymagania niniejszej dyrektywy,
- »typ« pojazdu oznacza pojazdy, które nie różnią się od siebie przynajmniej pod względem istotnych cech wymienionych w załączniku II.B. Typ pojazdu może zawierać warianty i wersje (patrz załącznik II.B),
- »układ« oznacza układ pojazdu taki jak hamulce, układ ograniczający emisję spalin wyposażenie wewnętrzne itp., który podlega wymaganiom zawartym w każdej z szczegółowych dyrektyw,
- »część« oznacza urządzenie takie, jak światło, podlegające wymaganiom szczegółowej dyrektywy, przewidziane jako część pojazdu, które może uzyskać homologację typu niezależnie od pojazdu, jeżeli szczegółowa dyrektywa wyraźnie tak przewiduje,

- »oddzielny zespół techniczny« oznacza urządzenie takie, jak tylne urządzenie ochronne, podlegające wymaganiom szczegółowej dyrektywy, przeznaczone do stosowania jako część pojazdu, które może uzyskać homologację typu oddzielnie, jednakże tylko w związku z jednym lub kilkoma określonymi typami pojazdów, jeżeli szczegółowa dyrektywa wyraźnie tak przewiduje,
- »producent« oznacza osobę lub organ, która jest odpowiedzialny w stosunku do organu udzielającego homologacji za wszystkie aspekty procesu homologacji typu oraz za zapewnienie zgodności produkcji. Nie jest istotne, czy osoba lub organ jest bezpośrednio zaangażowany we wszystkie etapy wytwarzania pojazdu, układu, części lub oddzielnego zespołu technicznego, podlegającego procesowi homologacji,
- »organ udzielający homologacji« oznacza właściwy organ Państwa Członkowskiego, który jest odpowiedzialny za wszystkie aspekty homologacji typu dla typu pojazdu, układu, części lub oddzielnego zespołu technicznego, wydaje i (w stosownym przypadku) cofa świadectwa homologacji, służy jako punkt kontaktowy z organami udzielającymi homologacji innych Państw Członkowskich i który jest odpowiedzialny za weryfikowanie zgodności instalacji produkcyjnych producenta,
- »służba techniczna« oznacza organizację lub organ wyznaczony jako laboratorium badawcze w celu prowadzenia badań lub kontroli w imieniu organu udzielającego homologacji Państwa Członkowskiego. Funkcja ta może być wypełniana również przez sam organ udzielający homologacji,
- »dokument informacyjny« oznacza dokument wymieniony w załączniku I lub załączniku III do niniejszej dyrektywy, lub w odpowiednim Załączniku do szczegółowej dyrektywy, wskazujący informacje, które mają być dostarczone przez wnioskodawcę,
- »folder informacyjny« oznacza całkowity folder lub zbiór danych, rysunków, fotografii itp. dostarczonych przez wnioskodawcę służbom technicznym lub organowi udzielającemu homologacji, jak podano w dokumencie informacyjnym,
- »pakiet informacyjny« oznacza folder informacyjny plus każde sprawozdanie z badania lub inne dokumenty dodane przez służby techniczne lub organ udzielający homologacji do folderu informacyjnego, w ramach wykonywania ich funkcji,
- »spis treści do pakietu informacyjnego« oznacza dokument, w którym wymieniona jest zawartość pakietu informacyjnego odpowiednio ponumerowana lub w inny sposób oznakowana w celu jednoznacznego zidentyfikowania wszystkich stron.

Artykuł 3

Wniosek o udzielenie homologacji typu

1. Wniosek o udzielenie homologacji typu pojazdu jest składany przez producenta do organu udzielającego homo-

logacji Państwa Członkowskiego. Wnioskowi towarzyszy folder informacyjny zawierający informacje wymagane przez załącznik III oraz świadectwa homologacji odnoszące się do każdej szczegółowej dyrektywy, zgodnie z wymaganiami załącznika IV lub XI; na okres do daty udzielenia lub odmowy udzielenia homologacji zostaje również udostępniony organowi udzielającemu homologacji pakiet informacyjny w odniesieniu do każdej szczegółowej dyrektywy.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1, w przypadku braku świadectwa homologacji w stosunku do jakiegokolwiek właściwej szczegółowej dyrektywy, dokument towarzyszący wnioskowi obejmuje folder informacyjny zawierający odpowiednie informacje wymagane przez załącznik I w odniesieniu do szczegółowych dyrektyw wymienionych w załączniku IV lub XI oraz, w stosownym przypadku, w załączniku III część II.

3. W przypadku wielostopniowej homologacji typu dostarczone informacje składają się z:

- na etapie 1: tych części u informacyjnego i świadectw homologacji, które są wymagane dla pojazdu kompletnego, odpowiednio do stanu kompletacji pojazdu podstawowego,

- na etapie drugim i kolejnych etapach: tych części folderu informacyjnego i świadectw homologacji, które odpowiadają bieżącemu stanowi wytworzenia oraz egzemplarza świadectwa homologacji dla pojazdu niekompletnego wydanego na poprzednim etapie wytworzenia. Ponadto producent przedstawia szczegółowe dane dotyczące zmian i uzupełnień dokonanych przez niego w pojeździe niekompletnym.

4. Wniosek o homologację typu układu, części lub oddzielnego zespołu technicznego jest składany przez producenta do organu udzielającego homologacji Państwa Członkowskiego. Wnioskowi towarzyszy folder informacyjny, którego zawartość jest podana w dokumencie informacyjnym w odpowiedniej szczegółowej dyrektywie.

5. Żaden wniosek w odniesieniu do jednego typu pojazdu, układu, części lub oddzielnego zespołu technicznego nie może być złożony w więcej niż jednym Państwie Członkowskim. Dla każdego typu podlegającego homologacji jest składany odrębny wniosek.

Artykuł 4

Proces homologacji typu

1. Każde Państwo Członkowskie udzieli:

a) homologacji typu pojazdu dla:

- typu pojazdu, który odpowiada informacjom szczegółowym zawartym w folderze informacyjnym i który spełnia wymagania techniczne wszystkich odpowiednich szczegółowych dyrektyw, jak podano w załączniku IV,

— typów pojazdów specjalnego przeznaczenia wymienionych w załączniku XI, które odpowiadają informacjom szczegółowym zawartym w folderze informacyjnym i które spełniają wymagania techniczne szczegółowych dyrektyw, jak wskazano w odpowiedniej kolumnie załącznika XI.

Niniejszy proces jest wypełniany poprzez procedury określone w załączniku V;

b) wielostopniowej homologacji typu dla typów pojazdu podstawowego, niekompletnego lub skompletowanego, które są zgodne z informacjami szczegółowymi zawartymi w folderze informacyjnym i które spełniają wymagania techniczne odpowiednich szczegółowych dyrektyw, jak podano w załączniku IV lub XI, biorąc pod uwagę stan kompletacji typu pojazdu.

Niniejszy proces jest wypełniany poprzez procedury określone w załączniku XIV;

c) homologacji typu układu do typów pojazdów, które są zgodne z informacjami szczegółowymi zawartymi w folderze informacyjnym i które spełniają wymagania techniczne odpowiednich szczegółowych dyrektyw;

d) homologacji typu części lub oddzielnego zespołu technicznego, który jest zgodny z informacjami szczegółowymi zawartymi w folderze informacyjnym i który spełnia wymagania techniczne zawarte w odpowiedniej szczegółowej dyrektywie, jeżeli ona wyraźnie tak wskazuje.

2. Jednakże jeżeli Państwo Członkowskie stwierdza, że pojazd, układ, część lub oddzielny zespół techniczny, który spełnia przepisy ust. 1, stanowi poważne zagrożenie dla bezpieczeństwa drogowego, może ono odmówić udzielenia homologacji typu. Powiadamia ono niezwłocznie o tym inne Państwa Członkowskie i Komisję, podając przyczyny, na jakich oparta jest jego decyzja.

3. Każde Państwo Członkowskie wypełnia wszystkie sekcje świadectwa homologacji typu (którego wzory są podane w załączniku VI do niniejszej dyrektywy i w Załączniku do każdej ze szczegółowych dyrektyw) dla każdego homologowanego typu pojazdu, układu, części lub oddzielnego zespołu technicznego i ponadto wypełnia odpowiednie sekcje dokumentu zawierającego wyniki badań, dołączonego do świadectwa homologacji pojazdu (którego wzór jest podany w załączniku VIII) oraz zestawia lub weryfikuje zawartość spisu treści do pakietu informacyjnego. Świadectwa homologacji są ponumerowane zgodnie z metodą opisaną w załączniku VII. Wypełnione świadectwa i dołączone do nich dokumenty zostają dostarczone wnioskodawcy.

4. Jeżeli część lub oddzielny zespół techniczny podlegający homologacji spełnia swoje funkcje i ma szczególne cechy jedynie w połączeniu z innymi częściami pojazdu i z tego względu zgodność z jednym lub więcej wymaganiami może zostać zweryfikowana jedynie wówczas, gdy część lub oddzielny zespół techniczny podlegający homologacji działa

w połączeniu z inną częścią pojazdu, zarówno imitowaną, jak i rzeczywistą, zakres homologacji typu części lub oddzielnego zespołu technicznego musi być odpowiednio ograniczony. Świadectwo homologacji typu części lub oddzielnego zespołu technicznego zawiera zatem wszelkie ograniczenia dotyczące jego zastosowania i wskazuje wszelkie warunki jego instalowania. Przestrzeganie tych ograniczeń i warunków jest weryfikowane w momencie homologacji typu pojazdu.

5. Organ udzielający homologacji w każdym Państwie Członkowskim, w terminie jednego miesiąca, wysyła do organów udzielających homologacji w innych Państwach Członkowskich egzemplarz świadectwa homologacji typu (wraz z dołączonymi do niego dokumentami) dla każdego typu pojazdu, któremu udzielił homologacji, odmówił homologacji lub cofnął homologację.

6. Organ udzielający homologacji w każdym Państwie Członkowskim wysyła co miesiąc do organów udzielających homologacji w innych Państwach Członkowskich wykaz (zawierający szczegółowe dane pokazane w załączniku XIII) dotyczący układu, części lub oddzielnego zespołu technicznego, któremu udzielił homologacji, odmówił homologacji lub cofnął homologację w ciągu tego miesiąca; ponadto, po otrzymaniu wniosku od organu udzielającego homologacji innego Państwa Członkowskiego, wysyła ono niezwłocznie egzemplarz świadectwa homologacji typu układu, części lub oddzielnego zespołu technicznego i/lub pakietu informacyjnego dla każdego typu układu, części lub oddzielnego zespołu technicznego, któremu udzielił homologacji, odmówił homologacji lub cofnął homologację.

Artykuł 5

Zmiany do homologacji

1. Państwo Członkowskie, które udzieliło homologacji typu, musi przyjąć niezbędne środki w celu zapewnienia, że będzie powiadomione o wszelkich zmianach w informacjach szczegółowych zawartych w pakiecie informacyjnym.

2. Wniosek o dokonanie zmiany lub rozszerzenia homologacji typu jest składany wyłącznie Państwu Członkowskiemu, które udzieliło pierwotnej homologacji typu.

3. W przypadku układu, części lub oddzielnego zespołu technicznego, jeżeli informacje szczegółowe zawarte w pakiecie informacyjnym uległy zmianie, organ udzielający homologacji zainteresowanego Państwa Członkowskiego:

— wydaje poprawioną(-e) stronę(-y) pakietu informacyjnego, w zależności od potrzeby, oznaczając każdą poprawioną stroną w celu wyraźnego pokazania charakteru zmiany i daty ponownego wystawienia. Przy każdej okazji wydawania poprawionych stron zostaje również zmieniony spis treści pakietu informacyjnego (dołączonego do świadectwa homologacji), w celu pokazania ostatnich dat poprawionych stron, i

- wydaje poprawione świadectwo homologacji (oznaczone numerem rozszerzenia homologacji), jeżeli jakkolwiek informacja na nim (z wyłączeniem dołączonych do niego dokumentów) uległa zmianie lub uległy zmianie wymagania dyrektywy od daty obecnej homologacji. Poprawione świadectwo wskazuje wyraźnie przyczynę dokonania poprawki oraz datę ponownego wydania.

Jeżeli organ udzielający homologacji danego Państwa Członkowskiego stwierdza, że zmiany do pakietu informacyjnego uzasadniają przeprowadzenie nowych badań lub kontroli, informuje on o tym producenta i wydaje dokumenty wymienione powyżej jedynie po przeprowadzeniu pomyślnych badań lub kontroli.

4. W przypadku homologacji pojazdu, jeżeli informacje szczegółowe zawarte w pakiecie informacyjnym uległy zmianie, organ udzielający homologacji danego Państwa Członkowskiego:

- wydaje poprawioną(-e) stronę(-y) pakietu informacyjnego, zależnie od potrzeby, oznaczając każdą poprawioną stronę, w celu wyraźnego pokazania charakteru zmiany i daty ponownego wystawienia. Przy każdej okazji, kiedy wydawane są poprawione strony, zostaje zmieniony spis treści do pakietu informacyjnego (dołączony do świadectwa homologacji), w celu pokazania ostatnich dat poprawionych stron, oraz
- wydaje poprawione świadectwo homologacji (oznaczone numerem rozszerzenia), jeżeli albo jest wymagana dalsza kontrola, albo uległa zmianie jakkolwiek informacja na świadectwie homologacji (z wyłączeniem dołączonych do niego dokumentów) lub jeżeli wymagania którejkolwiek szczegółowej dyrektywy stosującej się do daty, od której zabronione jest wprowadzenie do użycia, uległy zmianie od daty obecnej homologacji pojazdu. Nowe świadectwo wskazuje wyraźnie przyczynę rozszerzenia oraz datę ponownego wydania.

Jeżeli organ udzielający homologacji danego Państwa Członkowskiego stwierdza, że zmiana w pakiecie informacyjnym uzasadnia przeprowadzenie nowej kontroli, informuje o tym producenta i wydaje dokumenty wymienione powyżej jedynie po przeprowadzeniu pomyślnych nowych kontroli. Wszelkie poprawione dokumenty zostają wysłane do innych organów udzielających homologacji w terminie jednego miesiąca.

5. W przypadku gdy homologacja typu pojazdu utraciła ważność, ze względu na utratę ważności jednej lub więcej homologacji udzielonych na mocy szczegółowej dyrektywy, określonych w pakiecie informacyjnym, organ udzielający homologacji Państwa Członkowskiego, które udzieliło homologacji, w terminie jednego miesiąca powiadamia o tym fakcie organy udzielające homologacji innych Państw Członkowskich, wraz ze wskazaniem odpowiedniej daty lub numeru identyfikacyjnego ostatniego pojazdu wyprodukowanego zgodnie ze starym świadectwem.

Artykuł 6

Certyfikat zgodności

1. Producent, w ramach swych uprawnień, jako posiadacz homologacji typu pojazdu, wydaje certyfikat zgodności (którego wzory są podane w załączniku IX), który towarzyszy każdemu pojazdowi, skompletowanemu lub niekompletowanemu, wyprodukowanemu zgodnie z homologowanym typem. W przypadku typu pojazdu skompletowanego lub niekompletnego producent wypełnia tylko te punkty na stronie 2 certyfikatu zgodności, które zostały dodane lub zmienione na bieżącym etapie homologacji i, w stosownym przypadku, dołącza do tego świadectwa wszystkie certyfikaty zgodności wydane na poprzednim(-ich) etapie(-ach).

2. Jednakże Państwo Członkowskie może, do celów podatkowych lub rejestracyjnych pojazdu, po powiadomieniu Komisji i innych Państw Członkowskich z trzymiesięcznym wyprzedzeniem, wnioskować o dodanie do certyfikatu szczegółowych danych niewymienionych w załączniku IX, pod warunkiem że te dane szczegółowe są wyraźnie podane w pakiecie informacyjnym lub mogą być uzyskane z niego w drodze prostego obliczenia.

Państwa Członkowskie mogą również wnioskować, aby certyfikat zgodności zawarty w załączniku IX został wypełniony w taki sposób, aby wskazać na dane niezbędne i wystarczające właściwym organom krajowym do celów podatkowych i rejestracyjnych.

3. Producent, w ramach swych uprawnień jako posiadacz homologacji typu części lub oddzielnego zespołu technicznego, umieszcza na każdej części lub oddzielnym zespole technicznym, wyprodukowanym zgodnie z homologacją typu, nazwę lub znak handlowy, typ i/lub, jeżeli tak przewiduje szczegółowa dyrektywa, znak lub numer homologacji typu. Jednakże w tym ostatnim przypadku producent może dokonać wyboru nieumieszczenia nazwy lub znaku handlowego i typu.

4. Producent, w ramach swych uprawnień jako posiadacz świadectwa homologacji typu, które zgodnie z przepisami art. 4 ust. 4 zawiera ograniczenia dotyczące zastosowania, dostarcza wraz z każdą wyprodukowaną częścią lub zespołem szczegółowe informacje dotyczące tych ograniczeń i podaje warunki jego instalowania.

Artykuł 7

Rejestracja i wprowadzenie do użycia

1. Każde Państwo Członkowskie rejestruje, zezwala na sprzedaż lub wprowadzenie do użycia nowych pojazdów, z przyczyn odnoszących się do ich budowy i działania, wtedy i tylko wtedy, gdy towarzyszy im ważny certyfikat zgodności. W przypadku pojazdów niekompletnych każde Państwo Członkowskie zezwala na sprzedaż takich pojazdów, ale może odmówić ich stałej rejestracji i wprowadzenia do użycia, dopóki nie zostaną skompletowane.

2. Każde Państwo Członkowskie zezwala na sprzedaż lub wprowadzenie do użycia części lub oddzielnych zespołów technicznych, wtedy i tylko wtedy, gdy spełniają one wymagania odpowiedniej szczegółowej dyrektywy i wymagania, określone w art. 6 ust. 3, pod warunkiem że nie stosuje się to do części i oddzielnych zespołów technicznych przeznaczonych do stosowania w pojazdach, które są w całości lub częściowo wyłączone lub nie są objęte niniejszą dyrektywą.

3. Jeżeli Państwo Członkowskie stwierdza, że pojazdy, części lub oddzielne zespoły techniczne poszczególnego typu stanowią poważne zagrożenie dla bezpieczeństwa drogowego, mimo że towarzyszy im ważny certyfikat zgodności lub są właściwie oznakowane, wówczas państwo to może, maksymalnie przez okres sześciu miesięcy, odmówić rejestracji takich pojazdów lub może zabronić sprzedaży lub wprowadzenia do użycia na swoim terytorium takich pojazdów, części lub oddzielnych zespołów technicznych. Powiadamia ono niezwłocznie o tym inne Państwa Członkowskie i Komisję, podając przyczyny, na jakich oparta została jego decyzja. Jeżeli Państwo Członkowskie, które udzieliło homologacji typu, kwestionuje zgłoszone mu zagrożenie dla bezpieczeństwa drogowego, zainteresowane Państwa Członkowskie starają się rozstrzygnąć spór. Komisja jest informowana i, gdzie to konieczne, prowadzi stosowne konsultacje w celu osiągnięcia rozstrzygnięcia.

Artykuł 8

Wyłączenia i procedury alternatywne

1. Wymagań art. 7 ust. 1 nie stosuje się do:

- pojazdów przeznaczonych do użytku w służbach wojskowych, obronie cywilnej, straży pożarnej i w siłach odpowiedzialnych za utrzymanie porządku publicznego,
- pojazdów homologowanych zgodnie z ust. 2.

2. Każde Państwo Członkowskie może, na wniosek producenta, dokonać wyłączenia spod jednego lub więcej przepisów jednej lub więcej szczegółowych dyrektyw:

a) *Pojazdów produkowanych w małych seriach*

W tym przypadku roczna ilość pojazdów z rodziny typów zarejestrowanych, sprzedanych lub wprowadzonych do użycia w tym Państwie Członkowskim nie jest ograniczona do ilości większej niż podana w załączniku XII. Każdego roku Państwa Członkowskie przesyłają Komisji wykaz takich homologacji. Państwo Członkowskie udzielające takiej homologacji przesyła egzemplarz świadectwa homologacji wraz z dołączonymi do niego dokumentami do organów udzielających homologacji innych Państw Członkowskich wskazanych przez producenta, podając charakter udzielonych wyłączeń. W ciągu trzech miesięcy te Państwa Członkowskie decydują, czy i

dla jakiej ilości jednostek uznają one homologację typu w stosunku do pojazdów, które mają zostać zarejestrowane na ich terytorium. Do celów homologacji udzielonych zgodnie z niniejszą lit. a) wymagania art. 3, 4, 5, 6, 10 i 11 stosuje się jedynie w stopniu, w jakim są uważane przez organ udzielający homologacji za właściwe. W przypadku gdy wyłączenie zostaje udzielone zgodnie z literą a), Państwo Członkowskie może wymagać odpowiedniego alternatywnego przepisu;

b) *Pojazdów z końcówki serii produkcji*

1) W granicach ilościowych zawartych w załączniku XII sekcja B oraz w ograniczonym okresie Państwa Członkowskie mogą dokonywać rejestracji i zezwalać na sprzedaż lub wprowadzenie do użycia nowych pojazdów zgodnych z typem pojazdu, którego homologacja typu utraciła ważność na mocy art. 5 ust. 5.

Przepis ten stosuje się jedynie do pojazdów:

- które znajdowały się na terytorium Wspólnoty Europejskiej, oraz
- którym towarzyszył wydany ważny certyfikat zgodności,

kiedy jeszcze była ważna homologacja typu danego pojazdu, ale które nie zostały zarejestrowane lub wprowadzone do użycia przed datą utraty ważności homologacji.

Możliwość ta jest ograniczona do 12 miesięcy dla pojazdów kompletnych i do 18 miesięcy dla pojazdów skompletowanych po dacie, w której homologacja utraciła ważność.

2) Ponieważ ust. 1 stosuje się do jednego lub więcej typów pojazdów danej kategorii, producent musi złożyć wniosek do właściwego organu Państwa Członkowskiego, który udzielił homologacji odpowiednie(-im) typowi(-om) pojazdu(-ów) przed wejściem w życie szczegółowej dyrektywy lub zmian do niej.

Wniosek musi określać techniczne i/lub gospodarcze przesłanki, na których został oparty.

Jeżeli wniosek zostaje przyjęty przez Państwo Członkowskie, musi ono w terminie miesiąca przesłać właściwym organom Państw Członkowskich szczegółowe informacje i przyczyny wyłączeń udzielonych producentowi wraz z informacjami przewidzianymi w art. 5 ust. 5.

Każde Państwo Członkowskie zainteresowane wprowadzeniem do użycia takich typów pojazdów jest odpowiedzialne za zapewnienie, aby producent spełniał przepis załącznika XII B.

Każdego roku Państwa Członkowskie przesyłają Komisji wykaz udzielonych wyłączeń i ich powodów;

- c) *Pojazdów, części i oddzielnych zespołów technicznych opartych na technologiach lub koncepcjach, które nie mogą, ze względu na ich szczególny charakter, spełniać jednego lub więcej wymagań szczegółowych dyrektyw*

W tym przypadku Państwo Członkowskie udzielające takiej homologacji w terminie miesiąca przesyła egzemplarz świadectwa homologacji, wraz z dołączonymi do niego dokumentami, organom udzielającym homologacji w innych Państwach Członkowskich i niezwłocznie przesyła Komisji sprawozdanie zawierające:

- przyczynę, dla której dane technologie i koncepcje uniemożliwiają, aby pojazd, część lub oddzielny zespół techniczny mógł spełnić wymagania jednej lub więcej odpowiednich szczegółowych dyrektyw,
- opis związanych zakresów bezpieczeństwa i ochrony środowiska oraz podjętych środków,
- opis badań i ich wyników, które wykazują co najmniej równoważny poziom bezpieczeństwa i ochrony środowiska, jaki przewidują wymagania jednej lub więcej odpowiednich szczegółowych dyrektyw,
- wnioski zmian do odpowiednich szczegółowych dyrektyw lub, w stosownym przypadku, przyjęcia nowej(-ych) szczegółowej(-ych) dyrektywy (dyrektyw).

Komisja, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 13, w ciągu trzech miesięcy podejmuje decyzję w zakresie zatwierdzenia sprawozdania.

Jeżeli Komisja zatwierdza sprawozdanie, Państwo Członkowskie może udzielić homologacji zgodnie z niniejszą dyrektywą i Komisja podejmuje niezbędne kroki w celu dostosowania szczegółowej(-ych) dyrektywy (dyrektyw) do udzielonego odstępstwa. Ważność takiej homologacji typu jest ograniczona do 24 miesięcy, jednakże może zostać rozszerzona przez Komisję na wniosek Państwa Członkowskiego, które udzieliło homologacji typu.

3. Świadectwa homologacji wydane zgodnie z ust. 2, których wzory są przedstawione w załączniku VI, nie mogą być zatytułowane »Świadectwo homologacji EWG typu pojazdu«, z wyjątkiem przypadku wymienionego w ust. 2 lit. c), jeżeli Komisja zatwierdziła sprawozdanie.

Artykuł 9

Uznanie równoważnych homologacji

1. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną, może, na wniosek Komisji, potwierdzić równoważność między warunkami i przepisami dotyczącymi homologacji typu układów, części i oddzielnych zespołów technicznych ustanowionych

w niniejszą dyrektywą i procedurami ustanowionymi przez regulacje międzynarodowe lub regulacje państw trzecich, w ramach umów wielostronnych lub dwustronnych między Wspólnotą i państwami trzecimi.

2. Zostaje uznana równoważność regulacji międzynarodowych wymienionych w załączniku IV część II z odpowiadającymi im szczegółowymi dyrektywami. Organy Państw Członkowskich udzielające homologacji uznają homologacje zgodne z tymi przepisami i, w stosownym przypadku, odnoszące się do nich znaki homologacji, w miejsce odpowiadających im homologacji i/lub znaków homologacji, zgodnie z równoważnymi szczegółowymi dyrektywami. Wymienione regulacje międzynarodowe zostają opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 10

Zgodność uzgodnień produkcyjnych

1. Państwo Członkowskie udzielające homologacji typu przyjmuje w odniesieniu do tej homologacji niezbędne środki, zgodnie z załącznikiem X, w celu zweryfikowania, w zależności od potrzeby, we współpracy z organami udzielającymi homologacji innych Państw Członkowskich, czy odpowiednie uzgodnienia zostały dokonane dla zapewnienia, że produkcja pojazdów, układów, części lub oddzielnych zespołów technicznych, w odpowiednim przypadku, odpowiada homologowanemu typowi.

2. Państwo Członkowskie, które udzieliło homologacji typu, podejmuje niezbędne środki, zgodnie z załącznikiem X w odniesieniu do homologacji, w celu zweryfikowania, w zależności od potrzeby, we współpracy z organami udzielającymi homologacji innych Państw Członkowskich, czy uzgodnienia określone w ust. 1 pozostają wciąż odpowiednie i czy produkcja pojazdów, układów, części lub oddzielnych zespołów technicznych, w odpowiednim przypadku, jest wciąż zgodna z homologowanym typem. Weryfikacja zapewniająca, że produkty są zgodne z homologowanym typem, ogranicza się do procedur określonych w załączniku X sekcja 2 i w tych szczegółowych dyrektywach, które zawierają wymagania szczególne.

Artykuł 11

Niezgodność z homologowanym typem

1. Brak zgodności z homologowanym typem występuje, jeżeli zostają stwierdzone odchylenia w stosunku do danych zawartych w świadectwie homologacji typu i jeżeli te odchylenia nie zostały dopuszczone na mocy art. 5 ust. 3 lub 4 przez Państwo Członkowskie, które udzieliło homologacji typu. Pojazd nie jest uważany za odbiegający od homologowanego typu, jeżeli tolerancje dozwolone szczegółową dyrektywą są przestrzegane.

2. Jeżeli Państwo Członkowskie, które udzieliło homologacji typu, stwierdza, że pojazdy, części lub oddzielne zespoły techniczne, którym towarzyszy certyfikat zgodności lub które posiadają znak homologacji, nie są zgodne z homologowanym przez nie typem, podejmuje niezbędne środki w celu zapewnienia, że znajdujące się w produkcji pojazdy, części lub oddzielne zespoły techniczne, w odpowiednim przypadku, ponownie są zgodne z homologowanym typem. Organy udzielające homologacji tego Państwa Członkowskiego powiadamiają swoje odpowiedniki w innych Państwach Członkowskich o przyjętych środkach, które mogą, w razie konieczności, skutkować cofnięciem homologacji typu.

3. Jeżeli Państwo Członkowskie wykazuje, że pojazdy, części lub oddzielne zespoły techniczne, którym towarzyszy certyfikat zgodności, lub które posiadają znak homologacji, nie są zgodne z homologowanym typem, może ono wnioskować, aby Państwo Członkowskie, które udzieliło homologacji typu, zweryfikowało czy znajdujące się w produkcji pojazdy, części lub oddzielne zespoły techniczne, w odpowiednim przypadku, odpowiadają homologowanemu typowi. Działanie to zostaje podjęte możliwie jak najszybciej, w każdym zaś przypadku w ciągu sześciu miesięcy od daty złożenia wniosku.

4. W przypadku:

- homologacji typu pojazdu, jeżeli niezgodność pojazdu wynika wyłącznie z niezgodności układu, części lub oddzielnego zespołu technicznego, lub
- wielostopniowej homologacji, jeżeli niezgodność skompletowanego pojazdu wynika wyłącznie z niezgodności układu, części lub oddzielnego zespołu technicznego, będącego częścią pojazdu niekompletnego lub pojazdem niekompletnym,

organ udzielający homologacji pojazdu wnioskuje do Państwa (Państw) Członkowskiego(-ch), które udzieliło(-y) homologacji typu odpowiedniemu układowi, części, oddzielnemu zespołowi technicznemu lub niekompletnemu pojazdowi, aby podjęło(-y) niezbędne działanie, w celu zapewnienia ponownej zgodności z homologowanym typem pojazdów będących w produkcji. Działanie to zostaje podjęte możliwie jak najszybciej, w każdym zaś przypadku w ciągu sześciu miesięcy od daty wniosku, w razie konieczności, z udziałem wnioskującego Państwa Członkowskiego. Jeżeli zostaje ustalony brak zgodności, organy Państwa Członkowskiego udzielające homologacji, które udzieliły jej układowi, części lub oddzielnemu zespołowi technicznemu lub pojazdowi niekompletnemu, podejmują środki określone w ust. 2.

5. Organy Państw Członkowskich udzielające homologacji powiadamiają się wzajemnie, w ciągu miesiąca, o każdym cofnięciu homologacji typu i o przyczynach zastosowania takiego środka.

6. Jeżeli Państwo Członkowskie, które udzieliło homologacji typu, kwestionuje zgłoszony mu brak zgodności, zainteresowane Państwo Członkowskie stara się rozstrzygnąć spór. Komisja jest o tym informowana i, w razie konieczności, prowadzi właściwe konsultacje w celu osiągnięcia rozstrzygnięcia.

Artykuł 12

Powiadamianie o decyzjach i przysługujących środkach odwoławczych

Wszystkie decyzje podjęte zgodnie z przepisami przyjętymi w wykonaniu niniejszej dyrektywy, odmawiające udzielenia lub cofające homologację typu, odmawiające rejestracji lub zabraniające sprzedaży, podają szczegółowo przyczyny, na jakich zostały one oparte. Wszelkie decyzje są zgłaszane stronie zainteresowanej, która w tym samym czasie zostaje poinformowana o przysługujących jej, na mocy obowiązujących w Państwach Członkowskich ustawodawstw, środkach odwoławczych oraz o terminach korzystania z nich.

Artykuł 13

Dostosowanie załączników

1. Powołuje się Komitet ds. Dostosowania do Postępu Technicznego, zwany dalej »Komitetem«; składa się on z przedstawicieli Państw Członkowskich oraz przedstawiciela Komisji jako przewodniczącego.

2. Wszystkie zmiany konieczne do dostosowania:

- załączników do niniejszej dyrektywy, lub
- przepisów szczegółowych dyrektyw, jeżeli nie stanowią one inaczej,

zostają przyjęte zgodnie z procedurą ustanowioną w ust. 3. Procedurę tę stosuje się również do wprowadzania do szczegółowych dyrektyw przepisów w sprawie homologacji typu oddzielnych zespołów technicznych.

3. Przedstawiciel Komisji przedkłada Komitetowi projekt środków, które należy podjąć. Komitet wydaje opinię w sprawie projektu w terminie, który przewodniczący może ustalić stosownie do pilności sprawy. Opinię wydaje się większością ustanowioną w art. 148 ust. 2 Traktatu, w przypadku decyzji, które są przyjmowane przez Radę na wniosek Komisji. Głosy przedstawicieli Państw Członkowskich w Komitecie są ważone w sposób określony w tym artykule. Przewodniczący nie bierze udziału w głosowaniu.

Komisja przyjmuje przewidziane środki, jeżeli są one zgodne z opinią Komitetu.

Jeżeli przewidziane środki nie są zgodne z opinią Komitetu lub jeżeli nie zostaje wydana żadna opinia, Komisja niezwłocznie przedkłada Radzie wniosek odnoszący się do środków, jakie należy podjąć. Rada stanowi kwalifikowaną większością.

Jeżeli w ciągu trzech miesięcy od przedłożenia jej wniosku Rada nie podejmie decyzji, proponowane środki zostają przyjęte przez Komisję.

4. Jeżeli Rada, stanowiąc w sprawie wniosku Komisji, przyjmuje nową szczegółową dyrektywę, na podstawie tego samego wniosku przyjmuje ona stosowne zmiany do odpowiednich załączników do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 14

Powiadamianie organów udzielających homologacji i służb technicznych

1. Państwa Członkowskie podają Komisji i innym Państwu Członkowskim nazwy i adresy:

— organów udzielających homologacji typu i, w stosownym przypadku, dziedziny, za które organy te są odpowiedzialne, oraz

— służb technicznych, które ustanowiły, wymieniając, dla których procedur badawczych służby te zostały wyznaczone. Wyznaczone służby muszą odpowiadać zharmonizowanym normom w sprawie działania laboratoriów badawczych (EN 45001), z zastrzeżeniem następujących przepisów:

i) producent nie może zostać uznany za służbę techniczną z wyjątkiem przypadku, gdy szczegółowe dyrektywy wyraźnie to przewidują;

ii) do celów niniejszej dyrektywy nie uważa się za wyjątkowe, aby służba techniczna, za zgodą organu udzielającego homologacji, korzystała z urządzeń zewnętrznych.

2. Uważa się, że wyznaczona służba spełnia zharmonizowane normy, jednakże w stosownym przypadku, Komisja może zażądać dostarczenia dodatkowych dowodów.

Służby państw trzecich mogą zostać wyznaczone jedynie jako służby techniczne w ramach umowy dwustronnej lub wielostronnej między Wspólnotą i państwami trzecimi."

2) załączniki I-III zastępuje się załącznikami do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy w dniu lub przed dniem 31 grudnia 1992 r. i niezwłocznie powiadamiają o tym komisję. Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 1 stycznia 1993 r.

Przepisy przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy

ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

2. W odniesieniu do homologacji typu pojazdu Państwa Członkowskie stosują niniejszą dyrektywę jedynie wobec pojazdów kategorii M_1 wyposażonych w silnik spalinowy, w momencie zmiany załączników zgodnie z art. 13 dyrektywy 70/156/EWG, zmienionej niniejszą dyrektywą, w celu objęcia pojazdów kategorii M_1 , napędzanych silnikami innymi niż silniki spalinowe i innych kategorii pojazdów. W międzyczasie przepisy art. 10 dyrektywy 70/156/EWG, zmienionej dyrektywą 87/403/EWG, są stosowane do homologacji typu innych kategorii pojazdów.

3. Do dnia 31 grudnia 1995 r. dla pojazdów skompletowanych i do dnia 31 grudnia 1997 r. dla pojazdów skompletowanych w następstwie wielostopniowej homologacji typu Państwa Członkowskie stosują art. 4 ust. 1 dyrektywy 70/156/EWG, zmienionej niniejszą dyrektywą, jedynie na wnioski producenta. Państwa Członkowskie udzielają krajowej homologacji typu i zezwalają na rejestrację, sprzedaż i wprowadzenie do użycia pojazdów, części i oddzielnych zespołów technicznych zgodnie z przepisami art. 10 dyrektywy 70/156/EWG, zmienionej dyrektywą 87/403/EWG.

4. Do dnia 31 grudnia 1997 r. dla skompletowanych pojazdów i do dnia 31 grudnia 1999 r. dla pojazdów skompletowanych w następstwie wielostopniowej homologacji typu art. 7 ust. 1 i 2 dyrektywy 70/156/EWG, zmienionej niniejszą dyrektywą, nie stosuje się do pojazdów, części i oddzielnych zespołów technicznych należących do typu, któremu udzielono krajowej homologacji typu przed dniem 1 stycznia 1996 r. lub dniem 1 stycznia 1998 r. lub do typu, który Państwo Członkowskie zarejestrowało, któremu zezwoliło na sprzedaż lub wprowadzenie do użycia przed dniem 1 stycznia 1996 r. lub dniem 1 stycznia 1998 r.

Homologacje stanowiące część procedury krajowej homologacji typu, określonej powyżej, udzielonej zgodnie ze szczegółowymi dyrektywami, pozostają w mocy po dniu 31 grudnia 1997 r. dla pojazdów skompletowanych i po dniu 31 grudnia 1999 r. dla pojazdów skompletowanych w następstwie wielostopniowej homologacji typu, jeżeli nie ma zastosowania jeden z warunków ustanowionych w art. 5 ust. 3 akapit drugi dyrektywy 70/156/EWG, zmienionej niniejszą dyrektywą.

5. Z zastrzeżeniem art. 8 ust. 2 lit. a) i b) dyrektywy 70/156/EWG, zmienionej niniejszą dyrektywą, ust. 3 i 4 nie zezwalają Państwu Członkowskim na odstępstwo od żadnego przepisu szczegółowej dyrektywy, która ustanawia wymagania oparte na całkowitej harmonizacji w odniesieniu do homologacji typu i pierwotnego wprowadzenia do użycia pojazdu, części lub oddzielnego zespołu technicznego.

Artykuł 3

Nie później niż w dniu 31 grudnia 1994 r., na podstawie odpowiednich informacji przekazanych przez właściwe organy, Komisja sporządza sprawozdanie w sprawie stosowania europejskiej procedury homologacji typu, zwracając szczególną uwagę na odstępstwa w art. 8 dyrektywy 70/156/EWG, zmienionej niniejszą dyrektywą i na wpływ nowej zasady harmonizacji w różnych Państwach Członkowskich oraz, w stosownym przypadku, składa wniosek o zmiany wymagane w celu poprawy uregulowań w zakresie homologacji typu, włącznie z dostosowaniem szczegółowych dyrektyw do nowej zasady harmonizacji i w celu ułatwienia wprowadzania do użycia pojazdów w Państwach Członkowskich, które to zmiany zostają

przyjęte zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 13 dyrektywy 70/156/EWG, zmienionej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 18 czerwca 1992 r.

W imieniu Rady
VITOR MARTINS
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Zob.: dyrektywa Komisji 2001/116/EWG, Dz.U. L 018 z dnia 21 stycznia 2002, str. 1.
